

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 54.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
16—30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1946

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
"Ετος ΙΒ' ἀρ. φύλ. 20 (114)

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΦΑΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΝ

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. **Στεφ. Στεφανόπουλος**, δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐκ τῶν ἀρίστων Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι πολὺ περισσότερον τούτου. Εἶναι τὸ πολυτιμώτερον καὶ συνεπῶς ἐκ τῶν πλέον ὑπολοχισίμων—ὀλίγων δυστυχῶς—ἐκλεκτῶν πολιτικῶν κεφαλαίων τοῦ τόπου. Τοῦτο δὲν τὸ λέγει μόνον ἡ στήλη αὐτή. Τὸ λέγουν μαζὶ με ἡμᾶς καὶ ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ φίλοι τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν τὸ ἀρνοῦνται οὔτε οἱ ἄσπονδοὶ ἐχθροὶ τῆς. Σήμερον ἀνέλαβε τὸν συντονισμόν διὰ τὴν οικονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας. Δι' αὐριον τοῦ ἐπιφυλάσσειται ἀσφαλῶς τὸ ἐπίσης βαρύτερον ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ τόπου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Λαοῦ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν βοηθήσουν ὅλοι, ὅσοι ἐνδιαφέρονται καὶ πονοῦν τὴν μαρτυρικὴν καὶ κατεριπμένῃν παρτίδα μας. Ἰδιαιτέρως ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ὑπηρετοῦμεν εἰς οικονομικοὺς ὀργανισμοὺς, ὀφείλομεν νὰ τὸν ἐπικουρήσωμεν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν, καθ' ἣν τεράστια, ὀγκώδη, δυσεπίλυτα καὶ σχεδὸν ἀνυπερέβλητα προβλήματα τίθενται ἐνώπιον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ὅποια ζητοῦν ἐπείγοντως τὴν λύσιν τῶν.

Τὸ οικονομικὸν καὶ δημοσιονομικὸν πρόγραμμά τῆς ἡ Κυβέρνησις τὸ ἔχει ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ. Τὴν πιστωτικὴν πολιτικὴν τῶν Τραπεζῶν τὴν ἔχει ἤδη διαγράψει ἄριστα ὁ κ. Ὑπουργός. Τὴν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα χρησιμοποίησιν τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων τὴν πιστεύει καὶ τὴν ἐπιδιώκει. Τὸ οικονομικὸν πρόβλημα τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων ἐν γένει τὸ ἀντιμετωπίζει με πλήρη κατανόησιν, ὡς πρόβλημα ἐθνικῆς ὑποστάσεως καὶ τὸν ἀσχολεῖ τούτο σοβαρώτατα. Εἶναι ἐναντίον τῶν ἡμιμέτρων καὶ ἀναζητεῖ τὰς ὀριστικὰς λύσεις. Πιστεύει, ὅπως πιστεύομεν ὅλοι μας, εἰς τὴν καθολικὴν ἐξόρμησιν, τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ὀλοκληρωτικὴν συμβολὴν ἐνὸς ἐκάστου χωριστὰ καὶ ὅλων μαζὶ τῶν πολιτῶν διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν μας καὶ διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν. Ὅμιλεῖ περὶ προσωπικῆς ἐργασίας

τῶν κατοίκων δι' ἔργα τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ με σύστημα καὶ με ἀπόδοσιν. Δὲν ἀνέχεται τὴν Ἑλλάδα ἐπαίτιδα, ἀλλὰ δικαιουμένην τῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὰς καταστροφὰς καὶ τὰς ζημίας ἐν γένει, ἃς ὑπέστη αὐτὴ ἐκ τῆς ἁδικῆς ἐπιδέσεως τῶν τεσσάρων βαρβάρων λαῶν.

Διερμηνεύων ὁ κ. Ὑπουργός—κατὰ τὰς ἀλληπαλλήλους ἀκροάσεις, εἰς ἃς ἐδέχθη ἐσχάτως τὸν Σύλλογόν μας ἀρχικῶς καὶ τὴν Ο.Ε.Τ.Ο. μετέπειτα—τὰ φιλυπαλληλικά αἰσθήματα ὀλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, μᾶς ἐνεθάρρυνεν, ὅσον οὐδεὶς εἰς τὸ παρελθὸν Ὑπουργός. Δικαιῶς ὄθεν ἀναμένομεν νὰ εἰσηγηθῆ ταχέως καὶ εὐμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ πρωταρχικὸν καὶ σοβαρώτατον ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τῶν μισθῶν τῶν Τραπεζιτικῶν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐν συνεννοήσει με τὸν κ. Ὑπουργόν τῆς Ἐργασίας. Ἀπὸ τὸν κ. Στέφ. Στεφανόπουλον ὁμως ἀναμένομεν τὴν ἐπίλυσιν καὶ ἐτέρων, ἐξ ἴσου σοβαρωτάτων ζητημάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὰς Τραπεζὰς καὶ τὸ Προσωπικὸν αὐτῶν. Καὶ τὰ ζητήματα αὐτὰ εὐτυχῶς δὲν εἶναι ἄγνωστα εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅπως δὲν εἶναι ἄγνωστα καὶ εἰς τὸν Συνάδελφόν του ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δ. Χέλμην. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ξεκινήσῃ ἡ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις ὅταν λύονται ζητήματα βασικά, τὰ ὅποια φωνάζουν μόνον τῶν. Προσωπικαὶ συμπάθειαι, ἀδυναμίαι, ἐπιρροαί, ἐπεμβάσεις καὶ ἐμπόδια δὲν ἔχουν τὴν θέσιν τῶν σήμερον καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αὐτὰ εἶναι ἐντελῶς ξένα διὰ τὸν κ. Ὑπουργόν. Σήμερον χρειάζεται ἐπιστράτευσιν πάσης ικανότητος, πάσης ἀξίας, πάσης δημιουργικῆς προσωπικότητος, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τὰς περγαμηνὰς ἐπιτυχοῦς δράσεως, ἐπὶ πλέον δὲ, ἀδιαμφισβήτητον ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἐθνικὴν κατείδωσιν.

Μία δὲ πρῆψ νὰ εἶναι ἡ συνέδωσις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Τραπεζιτικὸν πρόβλημα καὶ αὐτὴ, δὲ μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἶναι ἡ δημιουργία ὅλων τῶν προϋποθέσεων, ἵνα τὰ πιστωτ. ἰδρύματα Ἐθνικῆ, Κτηματικῆ, Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς συνεργάζωνται καὶ μὴ συναγωνίζωνται ἢ μία τὴν ἄλλην. Νὰ κατανεμηθοῦν τάχιστα αἱ ἐργα-

σίου μεταξύ των, αναλόγως των δυνατοτήτων των, της αρμοδιότητός των, του σκοπού και του προορισμού εκάστης τούτων, χωρίς συμφόρησης εργασίας εις την μίαν, άναιμικήν κίνησιν εις τήν άλλην και πλήρη άνεργίαν εις τήν τρίτην ή ανάμειξιν εις άλλότρια έργα οίσαδ ήποτε τούτων. Η μεταχείρησις του Προσωπικού τών τεσσάρων τούτων Τραπεζών πρέπει να είναι πανομοίω από άπόψεως εξέλιξεως και παροχών, ώς και μέχρι τούδε. Είς αυτό φαίνεται πώς ό κ. Ύπουργός πιστεύει περισσότερο από όσον πιστεύομεν ήμείς, οί όποίοι προτεινομεν τούτο.

Όταν μεταξύ των άνωτέρω Ίδρυμάτων τεδωσι οστερεώτεροι θάσεις συνεργασίας, όταν αι εργασίαι κατανεμηθοῦν μεταξύ των, τότε διά τόν συντονισμόν της πιστωτικής πολιτικής δά πρέπει να τεθή ύπεράνω των Διοικήσεων με ένεργών άνάμειξιν και όργανικήν άδείσιν ένας Ύπερδιοικητής. Και αυτός σήμεραν είναι ό κ. Στεφ. Στεφανόπουλος. Τό άναμένομεν, τό έλπίζομεν και τό εύχόμεθα. Άλλά συντόμως, άμέσως, χωρίς δισταγμόν και με τήν διακρίνουσαν τόν κ. Ύπουργόν άποφασιστικότητα και άμερόληπτον κρίσιν. Διότι ύπεράνω όλων είναι τό συμφέρον του τόπου. Και αυτό άποκλειστικώς θέλουσιν και πρέπει να έξυπηρετήσουν, ό κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, οί μετ' αυτού συνεργαζόμενοι έν τή Κυβερνήσει πολιτικοί άρχηγοί και οί λοιποί κοινοβουλευτικοί ήγέται.

Όταν τά άνωτέρω λάβουν σάρκα και όστα, τότε δά άνακύψη αυτόματως και τό ζήτημα της μεταπολεμικής ρομφής των πιστωτικών Ίδρυμάτων και δά ρυθμισθοῦν τά ζητήματα, αι σχέσεις και ό προορισμός των λοιπών Τραπεζών, Άθηνών, Έμπορικής, Ίονικής, Λαϊκής κλπ. έν τή οικονομία της Χώρας, με τάσιν τήν εύεργετικώτεραν χρησιμοποίησιν της οικονομικής των δυνάμεως, χωρίς τόν κρατικόν παρεμβατισμόν έκείνον, όστις δά σημαίνει μείωσιν της ιδιωτικής των πρωτοβουλίας, έκεί όπου αύτη είναι δημιουργική. Έπίσης δά λυθη και τό ζήτημα της εξέλιξεως και των άποδοχών του Προσωπικού των τελευταίων τούτων Τραπεζών κατά τρόπον πανομοιόμορφον προς τάς μεγάλας Τραπεζάς, διότι τό αντίθετον ουτε νοητόν, άλλ' ουτε άνεκτόν είμπορεί να είναι από μίαν Λαοπρόβλητον Κυβέρνησιν.

Τό Προσωπικόν της Έθνικής Τραπέζης, άσφαλώς δέ και των άλλων Τραπεζών, δά σταδην παρά τό πλευρόν του κ. Ύπουργού και δά ένισχύση με όλην του τήν δύναμιν και με πίστιν, τό άνορθωτικόν έργον της Κυβερνήσεως. Ό κ. Ύπουργός του Συντονισμού και γενικώτερον ή Κυβερνήσις δύνανται να ύπολογίζων επ' αυτού, όπως και τό Προσωπικόν της Τραπέζης μας με τήν σειράν των, δικαίως άναμένει να τήν κατευθυντήριους γραμμάς εις εύρυτάτην κλίμακα και Κυβερνητικήν πνοήν, ήτις δά ρευ-

στοποίησιν τήν προς άπόδοσιν έξφον τών εργαζομένων και δά άφοπλίση τελείως εκείνους, οί όποίοι έχουν έντολήν να δημιουργούν ζητήματα εις τόν τόπον, έκμεταλλευόμενοι τήν οικονομικήν έξαθλίωσιν των μισθωτών.

Σ Χ Ο Λ Ι Α

Δωδεκάνησα

Ό Έλληνισμός ζή με τόν παλμόν του συνεκλονίσει τήν ψυχήν μας τό άγγελμα των άποφάσεων της Άμφικτυονικής Συνελεύσεως των Παρισίων διά τά δώδεκα νησιά μας.

Ό μεγαλειώδης του πολέμου άγώνας ύπερ της έλευθερίας, γεμάτος από θυσιές αίματος, τραχύτητα προσπαθείας, ήρωϊσμούς και άτυπαρήνηση, φαίνεται να δικαιώνεται. Η φυλή ζή τήν χαρά των έλευθερών του άεελφών.

Η ένσωμάτωσις των δώδεκα νησιών εις τήν πατρίδα, θραβεύει τήν συνέπειαν της άποφάσεως των κριτών προς τάς ήδικάς άρχάς ύπερ της έπικρατήσεως των οποίων άπευδύθημεν άδίστακτα, και δικαιώνει τήν πίστιν των νεκρών μας εις τήν θυσίαν των. Τό Έθνικόν όραμα μετουσιώνεται εις πραγματικότητα.

Τά Δωδεκάνησα άσφαλώς έχουν έπιτακτικήν άνάγκην φροντίδος έπιμελημένης διά τήν έπούλωσιν των εκ της ύποτελείας και του πολέμου τραυμάτων των.

Η Έθγική Τράπεζα της Ελλάδος, παραστάτης άκάματος της Πολιτείας καθ' όλον τόν έλευθερον βίον της πατρίδος εις τήν θεμελιώσιν γονίμων επιδιώξεων και έπίκουρος των μεγάλων σκοπών της Ελλάδος, πρέπει να σπεύση εκ των πρώτων εις τά έλεύθερα Δωδεκάνησα, διά να συνδράμη τόν ήρωϊκόν λαόν της εις τήν άναδημιουργικήν του έξόρμησιν.

Άδιόρθωσι

Πολλάκις έλαζόν χώραν άκαρποι ένέργειαι να διασπαρθη ή Διοικ. Έπιτροπή του Συλλόγου και να μειωθη ούτω ή άγωνιστική δύναμις αυτής προς διεκδίκησιν των αιτημάτων του Προσωπικού. Όλη αύτη ή προσπάθεια έσχε τό αντίθετα αποτέλεσμα, συνέδρασε, δηλαδή, έτι περισσότερο τό μέλη της Διοικ. Έπιτροπής. Τό πείραμα έπανέληφθη και πάλιν πρό ήμερών από τούς ίδιους άνθρώπους, οί όποίοι έν τούτοις και κρίσιν έχουν και πείραν και έξυπνάδα. Και έρωτώμεν: έσκέφθησαν τι επιδιώκουν; Ούτε λίγο ούτε πολύ, προσπαδοῦν να πείσουν Συμβούλους του Συλλόγου—με εύσημον πάντοτε τρόπον—να καταπροδώσουν τήν έντολήν των Συναδέλφων των. Μα γίνονται αυτά σήμερον;

Έξαιρέσεις και κανών

Ό,τι δι' ήμάς άποτελει έξαιρέσιν εις τάς δύσ άλλας μεγάλας τραπέζας άποτελει κα-

νόνα, ὑπὸ ἀπόψεως παροχῶν καὶ εὐκολιῶν. Αὐτὸ χρεῖς νὰ τὸ θέλωμεν τὸ ὑφιστάμεθα. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ περίπτωσις πού οὔτε τοῦτο δυστυχῶς δὲν συμβαίνει, π. χ. εἰς τὰς ἄλλας Τραπεζὰς ὁ ὑποβάλλων αἰτήσιν χορηγήσεως δανείου δύο ἕως τριῶν μισθῶν τὸ εἰσπράττει ἀσυζητητέ. Εἰς ἡμᾶς ὁ κινδυνεύων νὰ ἀποθάνῃ, δὴ λάβῃ ὅπως ἐξαίρετικῶς δάνειον ἐνὸς μόνο, μισθοῦ, ὅ,τι· τὸ ἀντίθετον ἀντίκειται εἰς «ἀπόφασιν». Καὶ ἐνῶ εἰς τὰς ἄλλας Τραπεζὰς ἢ ἐξόφλησις παντὸς δανείου γίνεται διὰ 100 δόσεων, ἤτοι εἰς δέκα ἔτη, εἰς ἡμᾶς συντελεῖται αὐτὴ εἰς 6—8 δόσεις, ὁπλαδὴ ἐντὸς ἐξαμήνου καὶ διὰ περιπτώσεως ἀκόμη ἐκτάκτου καὶ σοβαρωτάτης ἀνάγκης. Καὶ ἔπειτα μᾶς λέγουσιν κορυστερημένους.

Παιδικὴ μέριμνα

Εἰς ἄλλην μεγάλην τράπεζαν ἢ παιδικὴ μέριμνα διὰ τὰ καλῆς θρέψεως παιδιὰ τῶν Συνωδῶλων χορηγεῖται πλουσιωτάτη εἰς εἶδη ἀπὸ τὸν Συνεταιρισμόν μας. Φαντάζεται κανεὶς ὅτι διὰ τὰ παιδιὰ ἡλαττωμένης θρέψεως δὴ εἶναι ἀκόμη γεννασιότερα. — Εἰς ἡμᾶς τὸ ζήτημα δὴ... ἐξετασθὲ εὐμενῶς ἄλλ' ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς. — Καὶ ἔπειτα πταίει ὁ Σύλλογος, ὅστις ἔδωκεν ὡς πρῶτον τοῦ αἰτήμα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν εργασιῶν; Καὶ νομίζουν ὅτι ὀμιλοῦν σοβαρῶς οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μᾶς λέγουσιν, τί ἐνδιαφέρουν τὸν Σύλλογον αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς;

Οἱ βομβόπληκτοι Συνάδελφοι

Εἰς τοὺς βομβοπλήκτους Συνάδελφους τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐδόθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν δύο οἰκονομικαὶ ἐνισχύσεις (ὄχι δάνεια) ἀπὸ σοβαρὰ ποσά, τὰ ὅποια ἀπεσβέσθησαν. Πρὸ ἡμερῶν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς δάνειον ἐκ τριῶν ἕως τεσσάρων μισθῶν, ἐξοφλητέον εἰς δέκα ἔτη. Εἰς τοὺς ἰδικούς μας βομβοπλήκτους τί ἐδόθη; Ἐρωτῶμεν ἀπλῶς.

Τὸ χαιρετίζομεν

Ὁ κ. Διοικητὴς ἔλαβε μίαν ἀπόφασιν σχετικῶς μετὰ τὸν καθορισμόν τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς τοῦ τελευταίου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐξ ἀφορμῆς τῆς μεσολαβήσεως σιταεῶς ἐργασίας. Διὰ νεωτέρας τοῦ ἀποφάσεως ἀνεθεώρησε τὴν πρώτην. Μολοντί μέσα εἰς τὴν τὴν τὴν δυστυχίαν τοῦ Προσωπικοῦ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχε οὐσιαστικὴν σημασίαν, ἐν τούτοις ὅσον ἡ πρώτη ἀπόφασις προεκάλεσε πρὸς στιγμὴν πικρίαν, ἄλλο τόσο ἡ δευτέρα ἐξῆψωσε τὸν κ. Διοικητὴν διότι δι' αὐτῆς ἐπέδειξεν ἀνωτερότητα. Τὸ γεγονός τὸ χαιρετίζομεν καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὴ πρέπη νὰ ἐρωτήσωμεν πόσον διαφορετικὰ

δὴ ἦσαν τὰ πράγματα ἐὰν τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ τὰ χεiriζέτο ἡ Διοίκησις με παρόμοιον πνεῦμα; Διατί ἄραγε νὰ μὴ δέλη ἢ νὰ μὴ τὴν ἀφίνου νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὸ Προσωπικόν, πρᾶγμα πού εἶναι ἀνυπολόγιστος παράγων εἰς τὸ νὰ ξεπεράσωμεν τὰς δυσχερεστάτας αὐτὰς περιστάσεις καὶ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν Τράπεζα—Διοίκησις καὶ ἐργαζόμενοι; Ἰδοὺ τί λέγει, τί ἐπιδιώκει καὶ διατί ἀγωνίζεται ὁ Σύλλογος. Ἀλλὰ ἀφίνου αἱ κακαὶ εἰσηγήσεις καὶ οἱ στενοκεφαλίες;

Ἐπιμένουν;

Παρὰ τοῖς ἀρμυδοῖς κρατεῖ καὶ πάλιν σκέψις προσλήψεως νέου ἰπροσωπικοῦ. Τὸ εἶπομεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἢ πρόσληψις νέων ὑπαλλήλων εἶναι ἀσύμφορος καὶ συνεπῶς ἀπαράδεκτος. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀπασχολήθη εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν μετὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὁμοφώνως ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀντιταχθῇ εἰς παρομοίαν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως.

Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νέου Προσωπικοῦ. Ἀνάγκη καὶ ἐπέγουσα μάλιστα εἶναι νὰ ἀναδιοργανωθῇ ἡ Τράπεζα καὶ νὰ ἀνασυνταχθῇ τὸ Προσωπικόν. Εἶναι τόσοσιν δύσκολον νὰ τὸ ἐννοήσωσιν οἱ ἀρμυδοὶ;

Ὁ Ὄργανισμὸς Ὑπηρεσίας

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐκπονεῖται Ὁργανισμὸς τῆς Ὑπηρεσίας ἐρήμην τῶν ἐργαζομένων. Δὲν θέλωμεν νὰ πιστευώμεν εἰς τὴν πληροφορίαν. Ἡ Διοίκησις ἐξυψώνεται εἰς τὴν συνειδήσιν τοῦ Προσωπικοῦ ὅταν δὲν ἄγνωσῇ αὐτὸ καὶ ὄχι ὅταν ἐρήμην τοῦ λαμβάνει ἀποφάσεις καὶ μάλιστα ἐπὶ οὐσιαστικωτάτων ζητημάτων ἀπὸ τὰ ὅποια ἐξαρτᾶται αὐτὴ αὐτὴ ἢ πρόσδος τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἡ ὁμαλὴ ἐξέλιξις τοῦ Προσωπικοῦ. Ἀλλοίμονον ἐὰν δὲν τὸ ἔχη ὑπ' ὄψιν τῆς τοῦτο ἢ Διοικήσεως μετὰ τὴν οἰκτρὰν μάλιστα ἀποτυχίαν τῆς ἐδελουσίας.

Τὸ ὄριον ἡλικίας

Τὸ ὄριον ἡλικίας εἶναι καιρὸς νὰ μειωθῇ, τοῦθ' ὅπερ δὴ διηκολύνει καὶ τὴν ἐδελουσίαν ἐξοδον. Ἐντούτοις διεδόθη ὅτι δὴ αὐξηθῇ τοῦτο προκειμένου περὶ τῶν Διευθυντῶν Τραπεζῆς. Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε! Κάποιος μᾶς χρεωστοῦσε—λέγει μίαν παρομοίαν—καὶ θέλει νὰ μᾶς πάρῃ καὶ τὸ βῶδι. Εὐτυχῶς καὶ διεφεύθη κατὰ ἓνα τρόπον ἢ διὰ δόσεις.

Ἀντιφυματικὸν ἱατρεῖον

Διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐντὸς τῆς Τραπεζῆς ἀντιφυματικοῦ καὶ ἀκτινοδιαγνωστικοῦ ἱατρείου, οὗτινος τὰ ἐγκαίνια ἔλαβον χώραν τὴν μεσημβρίαν τῆς 17 Ἰουνίου, τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας προσφέρει μίαν νέαν—θετικωτάτην καὶ αὐτὴν—ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐργαζομένους ὡς καὶ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν.

Ἄπλαι σκέψεις

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς γνωρίζει καλῶς ὅτι ὁ Σύλλογος σήμερον κατέχεται μέχρι νοσηρότητος ἀπὸ ὑπηρεσιακῆς καὶ φιλοτραπεζικῆς ἀρχῆς. Καὶ ὅμως ὑπέικουσα εἰς κακίστας εἰσηγήσεις ἀρνεῖται τὴν συμβολὴν τοῦ εἰς ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τε τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Προσωπικὸν αὐτῆς. Ἐάν τοῦτο συνέβαιεν ἐπὶ Διοικήσεως Κοριζῆ, ὅστις ἐγνωρίζε τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Προσωπικόν, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος καὶ ὁ ὁποῖος συνεπῶς δὲν ἐκινδύνευε νὰ λάβῃ ἀποφάσεις θάσει κακῶν εἰσηγήσεων, τὸ πρᾶγμα δὲν δά ἐδικαιολογεῖτο μὲν, ἀλλὰ δά ἐξηγεῖτο πάντως. Σήμερον ὅμως πού ἡ Διοίκησις, ὡς μὴ προερχομένη ἀπὸ τὸ Προσωπικόν, δὲν γνωρίζει—ὡς εἶναι φυσικόν τοῦτο—τὰ ζητήματα, ἡμπορεῖ ἀραγε μέ ἤμερον τὴν συνειδηθῆναι νὰ ἀποκρούῃ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Συλλόγου, ὅστις, εἰς ὅ,τι καὶ ἂν τῆς ἔχη προτείνῃ μέχρι σήμερον, πάντοτε ἐδικαιωθῆ ἐκ τῶν ὑστέρων; Ανεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ τακτικὴ τῆς αὐτῆς μαρτυρεῖ ἔλλειψιν τῆς καλῶς νοουμένης πολιτικότητος τῆς Διοικήσεως ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ θέσις τῆς δά εἶναι πάντοτε δύσκολος.

Τὸ εἶπομεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν εἶναι ἀντιδικός, ἀλλὰ ὁ καλλίτερος Σύμβουλος τῆς Διοικήσεως, ἐπὶ πλέον δὲ δὲν ἐξυπηρετεῖ ἀτομικὰ συμφέροντα, πρᾶγμα πού δὲν συμβαίνει πάντοτε μὲ πάντας τοὺς ὑπηρεσιακοὺς Συμβούλους τῆς. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ τὸ ἔχει ὑπὸ ὄψιν τῆς ἡ Διοικήσεως;

Ψῆθοι

Δὲν νομίζομεν ὅτι ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ πλέ-

ον καὶτι ἐνὶ νὰ προκαλέσῃ τὸ κοινὸν αἰσθημα τῶν συναδέλφων. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ψιθυρίζεται ἡ διευθυνοποίησις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι στεροῦνται τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ἐρείσματος ἀκόμη καὶ τῆς περαιτέρω παραμονῆς των εἰς τὴν Τράπεζαν, καλὸν εἶναι νὰ ἐπιστήσωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν ὅτι στοῦ πηγμένου τὸ σπῆτι δὲν μιλοῦν γιὰ σχοινί.

Μία διαμαρτυρία

Αἱ ἐν Πάτραις ἀντιπροσωπεῖται τῶν Συλλόγων ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς, Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς καὶ Ἀθηνῶν διαμαρτύρονται τηλεγραφικῶς διότι Συνάδελφός των ἐκεῖ, μηδὲν ἐκπροσωπῶν, ἀπέστειλε τηλεγραφήμα διαμαρτυρίας ἐξ ὀνόματος δῆθεν τῶν Τραπεζιτικῶν Πατρῶν διὰ τὰ...ἀνελεύθερα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν μὴ συμμετοχὴν τῶν Κεντρικῶν Συλλόγων εἰς τὴν 24ωρον ἀπεργίαν, δηλοῦν δε ὅτι, ἀποδοκιμάζουν τὴν ἐνέργειαν καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐν Πάτραις Τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος μετέσχευε εἰς τὴν ἀπεργίαν, ἤτις ἀλλωστε καὶ δὲν ἐσημειώθη ἐκεῖ. Μο ὑπῆρχεν ἀμφιβολία περὶ τούτου; Καὶ διατὶ ἐδωροῦθησαν τοσόν οἱ Συνάδελφοι; Δὲν πέρνομεν παραδειγμα ἀπὸ ἡμῶς ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπαντῶμεν εἰς ὅσα γράφονται ἐναντίον μας καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους ἀλλὰ καὶ κυρίως διότι τί νὰ πρωτοδιαψεύσωμεν καὶ τί νὰ πρωτανασκεύσωμεν ἀπὸ ὅσα γράφονται εἰς τὸ γνωστὸν φύλλον;

Νὰ μὴ διαμαρτύρωνται

Εἰς τὸ δευτέριον τῆς «Τραπεζιτικῆς» (Φύλλον 17 σελ 191, ἀνεκοινώθη ὅτι συνεστήθη ἐπιτροπὴ διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου, ὡστε νὰ μετέσχον εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας καὶ οἱ Συνάδελφοι τῶν Ὑμῶν καὶ ἐζητεῖτο πῶς οἱ Ἀντιπροσωπεῖται τοῦ Συλλόγου ἐκδόσουν δι' ἀναφορὰς των τὰς ἀποφείς των ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἵνα γίνῃ καὶ τὸ τελειόν. Μᾶχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμία Ἀντιπηγία ἀπήνησε. Ἀπλῶς τὸ ἀναφέρομεν ἵνα μὴ διαμαρτύρωνται οἱ κ. κ. Συνάδελφοι τῶν Ὑμῶν ὅτι δὲν ἤρωτηθῶμεν διὰ ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρωτίστως αὐτοὺς ἀφορᾷ καὶ ἐνδιαφέρει.

Ὅχι ἀκρότητες

Μεταθέσεις ἀποφαρίζονται ἀπὸ τμήματος εἰς τμήμα καὶ ἀπὸ τὸ Κεντρικόν εἰς τὰς περιφερειακά Ὑμάτα καὶ ὅμως δὲν πραγματοποιοῦνται. Κακὸν καὶ ἀλέθριον. Καὶ ὅμως προκειμένου περὶ μελῶν τῶν Συμβουλίων τῶν Συλλόγων οἱ ἀρμόδιοι ἐπέμενον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ μεταθεσις. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀπίστευτον καὶ ὅμως εἶναι ἀληθές. Εὐτυχῶς ὅτι τελικῶς δὲν ἐγίνε. Διότι τοῦτο δά ἐσήμαινε ἀπροκάλυπτον ἐχθρότητα κατὰ τῆς συλλογικῆς ἰδέας.